UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

7mò. Prædicatio Christi de extremo Judicii Die.

urn:nbn:de:hbz:466:1-68828

Visual Library

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ INDUCTIO SEPTIMA.

S, MATTH. CAP. 24.

Vigilate ergo, quia neſcitis, quâ horâ Dominus veſter venturus ſit. Illud autem ſcitote, quoniam ſi ſciret Paterfamilias, quâ horâ fur venturus eſſet, vigilaret utique, & non ſineret perfodi domum ſuam; ideo & vos eſtote parati: quia, quâ neſcitis, horâ Filius hominis venturus eſt &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noſter Jeſus Chriſtus continuando prædicationem ſuam, & Regnum Dei annuntiando, per inſignes parabolas hortatur tam diſcipulos ſuos, quàm univerſam auditorum multitudinem ut ſummâ cum attentione ſeverum extremi judicii diem obſervent.

Quantus, ut errantes in tuta reduceret agnos,
Eriperétque lupis, præcordia dulcia Chriſti
Inflammârit amor, docet irrequieta laborum
Prægravium ſeries. Hominum zeloſus amator
Frigora multa pati non detrectavit & æſtus
Solis, & hybernos imbres, tranſmittere ſævos
Oceani fluctus, altos tranſcendere montes,
Currere continuo per plana, per aſpera greſſu;
Nec dubitavit humi vigiles traducere noctes.
Quódque magìs gemuit, molémque oneroſiùs au-
Exantlare ſimul debebat ubique ſcatentes (xit,
E Stygio barathro, Phariſaica probra, procellas.
Aſt velùt adverſis prudens Nauclerus in undis
Magnanimo clavi moderamine turgida frangit
Æquora, nunc rectâ, nunc obliquante carinâ,
Impiger; & Pelagi Caurìque obnititur iræ:
Sic licèt obſiſtat monitis Phariſaicus ardor,
Scribarúmque dolus; tamen hic furor irritus illum
Non magis impediet, quàm parvula nubila Solem.
Continuans Chriſtus ſolito fervore fideles
Dogmatibus recreare ſacris, contemnere ſaſtum

Converſos docuit; nullo livore teneri;
Nunquam ſpurca loqui;nunquam promiſſa mora
Declinare malos; ſemper ſincera referre; (ri
Nec blandam ſpeciem tacitæ prætendere fraudi
Sed quæ grata Deo, quæ conducentia Mundo,
Clámque palámque, foro licèt indignante, profari
Nè vos cura gravet circa bona temporis hujus:
Quæ Mundus tribuit, ſubitis rapit unguibus ætas
Sed quæ Cœleſti fundo nituntur, adinſtar
Marmoreæ rupis durant, quæ ſæpe tumultu
Truditur Æolio; ſed inani vapulat auſu
Quid vos conturbat? dabit omnipotentia Patris
Ex Superûm penubus * bona ſufficientia, quando
Præcipuo, quæ ſunt Cœleſtia, quæritis actu.
Luc. Si pater œconomus ſub Sole cadente reverſus
12. Ad ſua tecta, videt ſervos vigilare, placebit
Matt. 24. Sedulitas reduci: ſi poſtea ſeriùs illos
Inveniat pariter vigilando tecta tueri,
Gaudebit meritò: ſed quando noviſſima noctis
Tempora præteritis videt aſſociare, tuendo
Oſtia, ne fures incuſtodita ſagaci
Surripiant furto Domini patrimonia; multò
Plùs exultabit, ſummis curámque fidémque
Laudibus exornans Ergo vigilate! ſupinæ
Laurea deſidiæ præbetur nulla. Niteſcant
In manibus veſtris accenſæ lampadis ignes,
Et lumbos veſtros ſtrictâ præcingite zonâ;
Ut, ſi per Superos præfixa advenerit hora,
Sitis ad inſtantis fati ſuprema parati:
Una dies nigris abſcondita nubibus, omnes
Obſervare docet. Simon ad ſingula nervum
Intendens animi, cupido rogat ore: Magiſter
Quæ tam mirificâ vocum gravitate peroras, Ve

* *Aliàs Heteroclitom.*

Vel nos concernunt ſolos, vel fortè frequentem, Luc.
Quæ nos condenſo circumdedit agmine, turbam? 12.
Chriſtus ait: Quidam Dominꝰ dum fortè remotum
Aggrederetur iter, ſuper omnia prædia fidum
Conſtituit ſervum, ſub conditione ſeverâ:
Si bene tractâſſet ſibi demandata, profectò
Eſſe coronandum dignâ mercede; viciſſim,
Si malè, plectendum ſicut lex æqua requirit.
Poſt reditum Domini probat exactiſſimus ordo
Geſtorúmque fides, commiſſa negotia ſervo
Mutata in melius. Quid jam tibi, Petre, videtur
Eveniſſe viro, qui ſedulitate probatâ
Abſentis Domini quæſivit commoda? nunquid
Eximias præter laudes recreatus opimo
Munere, conſtitui ſuper hæc, et plura meretur?
Sin, quod ſæpe ſolet, ſervus neglexit heriles
Proventus; aut ſi fidei ſub imagine falſâ
Clàm rapiat fructus, alios malè tractet, edendo
Potandóque ſui reditus decoxerit agri;
Hísque ſuperveniat Dominus, videátque ſiniſtro
Eventu cecidiſſe vices, ſervúmque malignis
Actibus ingentes agri rapuiſſe labores;
Quid, Petre, promeruit ſervus nequiſſimus ille?
Nónne ſtatim cenſes, hunc, pro gravitate reatûs
Munere dejectum, legum meruiſſe rigorem?
Quis vocet in dubium? ſervus qui verbere fecit
Digna, ſed ignorans peccavit, pauca ſubibit
Verbera; ſed Domini qui novit juſſa, negátque
Obſequium, multis meruit livescere plagis.
Hi, quibus ampla dedit Dominus curanda, tenen-
De lucris amplam rationem reddere; parvam (tur
Contrà de parvis; quâ diſparitate remotâ
Orba baſi ſolidâ rueret prudentia juris.

Hæc ſunt clara nimis, nec ſunt incognita vulg
Communéſque minæ cedros humiléſque myric
Percutiunt. Ignem, quem veni mittere, nunquid
Ut flammis animos accendat, jugiter opto?
Luc. 12. Me magnum remoratur opus, nimiúmq; coarct
Baptiſmus, quo, ſponte quidem, debebo lavar
Pax inſigne bonum; ſed non ſum miſſus, ut illam
Notificem Mundo; res injucunda relatu!
Ex ſermone meo veniet ſejunctio nati
A genitore, nurûs à ſocru; nulla manebit
Indiviſa domus: ſum prægustator amari,
In me diſcordes jaciunt ſua ſpicula mentes;
Hic amat, hic odit; ſed qui ſunt vera ſecuti,
Conſolidare queunt, quid quid diſcordia ſolvit
Ad turbas mox verſus ait: Diſtinguere ſcitis
A ſudo nebulas, tempeſtatémque futuram
Ex nimbis, quos Auſter agit, non omine lævo
Conjicitis; ſed quæ vos ignorantia tantis
Involvit tenebris, ut aperto lumine Cœli,
Quæ ſpectant propriam, lubeat neſcire, ſalutem?
Luce repleta dies nitet, acceptabile tempus
Vivitur, et bifores Cœlorum Regia valvas,
Ut quicunque volet, ſubeat, vivâtque, repandit.
Joan. 14. 6. Sum VIA Cœleſtis rectiſſima, Dúxque ſalutis;
VITA beans animam; Divini Eſſentia VERI,
Per me reſpirat, quidquid proſtravit Avernus,
O Petre! disponit pulchro Deus ordine cunctas
Progenies hominum, ſummíſq; ſubordinat imos,
Ut populis præeant excultis moribus iſti;
Hi monſtrata ſibi virtutum exempla ſequantur.
Eſtis Apoſtolici proceres, quos Chriſtus, iturus
Ad Patrem, vigiles ſacro præfecit Ovili
Paſtores. Sunt qui modò veſtra ſedilia grandi
Majeſta-

Majeſtate premunt ; horum ſuccendite corda,
Ut ſibi commiſſos ad paſcua vera ſalutis
Deducant agnos , & pabula ſana miniſtrent:
Obſequioſa pios mores imitabitur omnis (Orci
Subdita turba : ſecùs ; quantam ſub plauſibus
Peſſima Magnatum facient exempla ruinam!
Unumquemque quidem, licèt ùt Gangeticus ales
Phœnix humano loca nunquam pervia greſſu
Incolat , obſtringit Dominus ſua juſſa tenere:
Aſt exempla trahunt: nunquam cecidiſſet Adam9,
Si prægustatrix mulier frenâſſet hiantem
Ingluviem. Crebrò Scriptura fatetur , Hebræum
Hunc illúmve Ducem cauſâſſe piacula gentis.
Paſtorem ſectatur ovis , nec flumina terrent
Aſperitásque viæ ; præeunti ſemper adhæret
Grex totus : felix , ſi paſcua tuta dediſti!
Infelix nimium , ſi te præeunte peribit!
Quod me terrificâ quatit anxietate dolorum,
Eſt ignota dies , quâ ſum fortaſſè vocandus
Ad rigidum Chriſti , nullo comitante, Tribunal.
O utinam primo rationis præditus uſu,
Quando ſuperficiem rerum, non intima, captis,
Aſpiciens oculis , hærebam in cortice ſolo,
Talia ſollicitis ſtuduiſſem volvere curis!
Thebaidos , Chriſti virtute juvante , receſſus
Forſitan , aut alios ſaltus , conviva ferarum,
Tutior intrâſſem. Genialem Cæſaris Aulam
Felix Arſenius ſterili mutavit eremo:
Ipſe Quirinales prudens Hieronymus arces,
Quò ſic liberiùs Cælo Superíſque vacaret,
Ad Bethlemiaci ſeceſſûs clauſtra reverſus,
Deſeruit. Sed quò raperis pia Muſa? referre(rum,
Omnes,qui Mundum, cùm ſit domus ampla malo-

De-

Deſeruêre, ſuo contenti vivere Chriſto,
Eſt infinitos conari ſcribere faſtos.
Ad te, mi Jeſu, ſacrum converto poëma;
Invigilare mones, & præcipis eſſe paratos,
Adjiciens cauſam; quia ſunt ignota tremen
Tempora Judicii: monitum ſervabo, priusqu
Ex portu vitæ laxem mea carbaſa. Serò
Et nimiùm ſerò ſapiunt, qui puppe ſolutâ
Appoſitis remis, miſſisque in carbaſa ventis
Præcipiti cupiunt comites ſe jungere niſu. (be
Hannibal ante fores, nunquam concedit in
Subſidium mitti. Martem conſcribere, quan
Hoſtis inundat agros, & bella ferocia ferve
Eſt ſtolidi remorantis opem. Non deſere Jeſ
Conantem tua juſſa ſequi! fac eſſe paratos
Ante diem mortis, quos exundante cruoris
Emiſti pretio; ne deprædator iniquus
Præripiat ſuperis hæc pignora debita Regnis
Vos quibus Empyrei ſuper alta cacumina Reg
Ad latus immenſi datur invigilare Monarchæ(m
Præ reliquis ſacra Virgo parens, Michaëlq; ſupr
Militiæ Princeps, Cherubim, Seraphímque, beat
Illuſtrésque Dei proceres, primique Miniſtri
Tota Beatorum, quos Cœli Regia cingit,
Turba triumphatrix, Stygiis inimica rapinis
Auſcultate, rogo, noſtrísque precatibus au
Acclinate: ſumus, ſumus, ah! cogente tremen
Judice, in extremo poſiti diſcrimine fluxi
Temporis; exactæ nox ingruit ultima vitæ,
Iudicii faſces crepitant; proſcenia morbus
Et ſubducta quies aperit; mens ſorte futur
Preſſa, remetitur fugitivi temporis actus;
Et quæ tam multis interlabentibus annis

Ad

Adverſùs Domini præcepta patravit, amaro
Deplorat gemitu: furit implacabilis Orci
In nos barbaries; numerat peccata, cupítque,
Ut, quia tam carò ſteterit ſibi ſolus & unus
Ambitionis amor, noſtris quoque congrua factis
Horriſono tonitru quatiat ſententia ſontes.
Eheu! quàm juſtus timor, & trepidatio noſtras
Irruit in fibras, animáſque exire parantes
Verberat aſſultu nimio. Pia curia Cœli
Aſpicis hanc luctam! tantò velocior ergò
His ſuccurre malis: in noſtrum flecte favorem
Judicii libram; ſupremi Judicis iram
Frange piis precibus; profliga Dæmonis aſtus,
Inque ſalutiferæ nos duc conſortia vitæ.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
INDUCTIO OCTAVA.
S. MATTHÆUS. CAP. 10.

Et convocatis duodecim Diſcipulis ſuis, dedit illis poteſtatem ſpirituum immundorum, ut ejicerent eos, & curarent omnem languorem, & omnem infirmitatem. Duodecim autem Apoſtolorum nomina ſunt hæc: Primus Simon, qui dicitur Petrus, & Andreas frater ejus, Jacobus Zebedæi, & Joannes frater ejus, Philippus & Bartholomæus, Thomas & Matthæus publicanus, Jacobus Alphæi, & Thaddæus, Simon Chananæus, & Judas Iſcariotes, qui tradidit eum &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noſter Jeſus Chriſtus ex Diſcipulis ſuis duodecim Apoſtolos elegit, qui per univerſum terrarum Orbem Regnum Dei annuntient, & conceſſâ facultate miracula patrandi, eos ſuper providâ converſatione cum hominibus ſolicitè inſtruit.

Quanta penes Superos vigeat perfectio pulchri
Ordinis, eximio vetus & nova Pagina ſacræ
Com